

vých podniků, provozovaných na těchto nemovitostech, a opírají svůj nárok jednak o vlastnictví a o pachtovní právo, jednak o to, že dotčené podniky byly dříve pojaty do konkursní podstaty Vladimíra H., jehož konkurs byl pravoplatně zrušen, a nikoliv do konkursní podstaty Dr. Josefa H. a Boženy H. (§ 61 konk. ř.). Správce konkursní podstaty Dr. Josefa H. a Boženy H. tomu odporuje, popírá vlastnictví a pachtovní právo k oněm průmyslovým podnikům a pojímá tyto podniky do konkursní podstaty Dr. Josefa H. a Boženy H. Jde proto v podstatě o uplatnění nároku na vyloučení průmyslových podniků z konkursní podstaty Dr. Josefa H. a Boženy H. a platí tudíž zásady právě vyložené. Podle těchto zásad se ani rekursní soud neměl obíratí otázkou, zda vlastnické právo Vladimíra H. a pachtovní právo Dr. K. k průmyslovým závodům jest dostatečně pochybné, a pochybil, nařídil-li v tom směru podle § 189, odst. 4, konk. ř. doplnění řízení.

Důvodně odkázal tedy konkursní komisař ve svém prvním usnesení ze dne 14. července 1938, č. j. K 16/36-290, Vladimíra H. a Dr. K. na pořad práva.

Čís. 17163.

Právo rybolovu.

Obci jako správkyňi veřejného statku nepřísluší právo rybolovu, pokud nedokáže zvláštní nabývací důvod, na př. vydržení. Nejde o vlastní vody obce, protékají-li řečištěm, které není v jejím soukromém vlastnictví, nýbrž jest veřejným statkem.

(Rozh. ze dne 4. ledna 1939, Rv I 1333/38.)

Srov. rozh. č. 16558 Sb. n. s.

Žalobě, kterou se žalující obec M. domáhala na žalované obci K., aby bylo určeno, že žalované obci K. nepřísluší právo hájiti, chytati a přisvojovati si ryby v levé polovině řeky S., pokud protéká katastrálním územím obce M. označeným jako č. kat. 1616 v M., že žalovaná jest povinna to uznati a zdržeti se hájení, chytání a přisvojování si ryb v uvedené části řeky S., soud prví stolice vyhověl, kdežto odvolací soud ji zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

S hlediska právního posouzení nelze arci schváliti názor odvolacího soudu, že žalobu bylo zamítnouti proto, že jest žalobou negatorní, ač prý se žalující obce měla brániti jediné konfesorní žalobou podle § 523, prvý případ, obč. zák. Žalobní prosba zní na určení, že žalované nepřísluší právo rybolovu ve sporné části řeky S., že žalovaná jest povinna to uznati a zdržeti se výkonu tohoto práva. Nelze seznati, proč by

uvedená žalobní žádost byla po formální stránce nesprávná a proč by se jí nemohla žalující obec brániti, kdyby jí příslušelo výhradné právo rybolovu ve sporné části řeky S. Každý, do jehož práva bylo někým neprávem zasaženo, může žádati, aby bylo zjištěno, že žalovanému právo zásahu nepřísluší a že je povinen dalšího zasahování se zdržeti.

Pravdu má však odvolací soud v tom, že žalující obec měla tvrditi a dokázati, že jí výhradné právo rybolovu ve sporné části řeky S. přísluší, neboť proti zásahu do nějakého práva může se brániti jen ten, komu právo to přísluší. Žalující obec nic takového netvrdila, nýbrž uvedla jen v žalobě, že je správkyňí veřejného statku č. 1616 a 1615/1 v M., tvořícího levou polovinu nesplavné řeky S., od místa, kde tato řeka vstupuje na katastrální území M., až k místu, kde je opouští. Avšak obci jako správkyňí veřejného statku nepřísluší právo rybolovu, pokud nedokázala zvláštní nabývací důvod na př. vydržení. Z toho, že řeka S. je zapsána do seznamu veřejného statku obce, nemůže býti vyvozováno soukromé právo obce na rybolov v její prospěch jako soukromoprávního podmětu (rozh. č. 10530 Sb. n. s.). To uvedla žalující obec ve svém přípravném spise, avšak vztahuje to jen na žalovanou obec, přehlížejíc, že totéž platí o ní samé. Žalující obec mluví v dovolání stále o svých vlastních vodách, chtějíc patrně z toho vyvoditi své právo rybolovu, avšak nejde o její vlastní vodu, když protékají řečištěm, které není v jejím soukromém vlastnictví, nýbrž je statkem veřejným. Právo rybolovu je sice součástí vlastnictví řečiště nebo vodního koryta, je-li vykonáváno vlastníkem řečiště nebo vodního koryta (rozh. č. 16588 Sb. n. s.), avšak v souzeném případě nejde o soukromé vlastnictví obce k řečišti, nýbrž o statek veřejný podle vlastního přednesu žalující obce. Prvý soud pochybil v tom, že se zabýval jediné otázkou, zda žalovaná nabyla práva rybolovu ve sporné části řeky S., a pominul úplně první předpoklad žaloby, zda totiž žalující obci přísluší v té části výhradné právo rybolovu.

Čís. 17164.

Smluvní pojištění.

Při sjednání pojistné smlouvy proti následkům poškození motorového vozidla lze ujednat, že pojistný poměr, zaniklý zcizením pojištěného vozidla, trvá (že se v něm pokračuje) po určitou smluvenou dobu, počínaje od toho času, kdy vyšlo původně pojištěné motorové vozidlo důsledkem zcizení z pojistníkovy úschovy, nabude-li pojistník jiného vozidla.

Nejde o pokračování v původní pojistné smlouvě, stanoví-li pojistné podmínky, že nabude-li pojistník do určité doby místo původně pojištěného motorového vozidla jiného vozidla, jest povinen přihlásiti